

**KONVENCIJA O USTANOVITVI
SVETOVNE ORGANIZACIJE ZA INTELEKTUALNO LASTNINO**

**podpisana v Stockholmu 14. julija 1967,
kot je bila spremenjena 28. septembra 1979 in 29. septembra 1999**

Pogodbenice so se

v želji, da bi prispevale k boljšemu razumevanju sodelovanja med državami v svojo vzajemno korist in na podlagi spoštovanja svoje suverenosti in enakosti,
v želji, da bi izboljšale varstvo intelektualne lastnine v svetu in s tem spodbudile ustvarjalno aktivnost,

v želji, da bi posodobile upravo unij, ustanovljenih na področju varstva industrijske lastnine in varstva književnih in umetniških del, da bi bila učinkovitejša, spoštuječ pri tem vseskozi avtonomijo vsake unije,

dogovorile o naslednjem:

**1. člen
Ustanovitev organizacije**

S to konvencijo se ustanovi Svetovna organizacija za intelektualno lastnino.

**2. člen
Definicije**

V smislu te konvencije pomeni izraz:

- i) "organizacija" - Svetovno organizacijo za intelektualno lastnino (SOIL);
- ii) "mednarodni urad" - Mednarodni urad za intelektualno lastnino;
- iii) "pariška konvencija" - konvencijo za varstvo industrijske lastnine, podpisano 20. marca 1883, všteti vse njene revidirane akte;
- iv) "bernska konvencija" - konvencijo za varstvo književnih in umetniških del, podpisano 9. septembra 1886, všteti vse njene revidirane akte;
- v) "pariška unija" - mednarodno unijo, ustanovljeno s pariško konvencijo;
- vi) "bernska unija" - mednarodno unijo, ustanovljeno z bernsko konvencijo;
- vii) "unije" - pariško unijo, posebne unije in posebne aranžmaje v zvezi z njo, bernsko unijo ter vsak mednarodni angažma, katerega namen je varstvo intelektualne lastnine, in katerega upravljanje zagotavlja organizacija na podlagi 4. člena pod iii);
- viii) "intelektualna lastnina" - pravice, ki se nanašajo:
- na književna, umetniška in znanstvena dela,

- na interpretacije umetnikov-interpretov in izvajanja umetnikov-izvajalcev, fonograme in radijske oddaje,
- na izume na vseh področjih človeške aktivnosti,
- na znanstvena odkritja,
- na industrijske vzorce in modele,
- na tovarniške, trgovske in storitvene znamke ter na trgovska imena in trgovske naslove,
- na varstvo pred nelojalno konkurenco ter na vse druge pravice v zvezi z intelektualno aktivnostjo na področju industrije, znanosti, književnosti in umetnosti.

3. člen **Namen organizacije**

Organizacija ima namen:

- i) pospeševati varstvo intelektualne lastnine v svetu s sodelovanjem med državami ter s sodelovanjem z vsako drugo mednarodno organizacijo, če je to umestno,
- ii) zagotavljati administrativno sodelovanje med unijami.

4. člen **Funkcije**

Da bi uresničila svoj namen iz 3. člena, si organizacija po svojih pristojnih organih in s pridržkom pristojnosti vsake izmed unij:

- i) prizadeva, pospešiti ukrepe, ki naj bi izboljšali varstvo intelektualne lastnine v svetu in uskladili nacionalne zakonodaje s tega področja;
- ii) zagotavlja administrativne službe pariške unije, posebnih unij, ustanovljenih v zvezi z njo, ter bernske unije;
- iii) lahko prevzame administracijo, ki vključuje izvajanje vsake druge mednarodne obveznosti, katere namen je pospeševanje varstva intelektualne lastnine, ali pa v njej sodeluje;
- iv) spodbuja sprejetje vsake mednarodne obveznosti, katere namen je pospeševanje varstva intelektualne lastnine;
- v) nudi svoje sodelovanje državam, ki zahtevajo od nje tehnično-pravno pomoč na področju intelektualne lastnine;
- vi) zbira in razširja vse informacije, ki se nanašajo na varstvo intelektualne lastnine, opravlja preučevanje na tem področju in jih spodbuja ter o tem objavlja izsledke;
- vii) zagotavlja službe, ki omogočajo mednarodno varstvo intelektualne lastnine, in eventualno opravlja registriranje na tem področju ter objavlja obvestila v zvezi z njim;
- viii) nastopa z drugimi ustreznimi ukrepi.

5. člen **Članstvo**

1. Vsaka država, ki je članica posamezne unije iz 2. člena pod vii), lahko postane članica organizacije.

2. Članica organizacije lahko postane tudi država, ki ni članica nobene unije:

i) če je članica Organizacije Združenih narodov, kakšne specializirane ustanove Organizacije združenih narodov, Mednarodne agencije za atomsko energijo ali statuta Mednarodnega sodišča, ali

ii) če jo je Generalna skupščina povabila, naj postane članica te konvencije.

6.člen **Generalna skupščina**

1.a) Ustanovi se generalna skupščina, ki jo tvorijo države članice te konvencije, katere so članice vsaj ene unije.

b) Vlado vsake države članice predstavlja delegat, kateremu pomagajo namestniki, svetovalci in strokovnjaki.

c) Stroške delegacije trpi vlada, ki jo je določila.

2. Generalna skupščina:

i) imenuje generalnega direktorja na predlog koordinacijskega odbora;

ii) pregleduje in potrjuje poročila generalnega direktorja, ki se nanašajo na organizacijo, in mu daje vsa potrebna navodila;

iii) pregleduje in potrjuje poročila in delo koordinacijskega odbora ter mu daje navodila;

iv) sprejema dveletni proračun za unije;

v) potrjuje ukrepe, ki jih predlaga generalni direktor v zvezi z administracijo, ki se nanaša na izvajanje mednarodnih obveznosti v 4. členu pod iii);

vi) sprejema finančni pravilnik organizacije;

vii) določa delovne jezike tajništva po vzoru prakse Združenih narodov;

viii) vabi države, omenjene v 5. členu pod 2 ii) naj postanejo članice te konvencije;

ix) odloča, katere države, ki niso članice organizacije, in katere medvladne in mednarodne nevladne organizacije smejo biti navzoče na njenih zasedanjih kot opazovalke;

x) opravlja vse druge koristne naloge v okviru te konvencije.

3.a) Vsaka država ima v generalni skupščini en glas, ne glede na to, ali je članica ene ali več unij.

b) Polovica držav članic generalne skupščine tvori kvorum.

c) Kljub določbi pod b) pa je generalna skupščina sklepčna, če je na njenem zasedanju predstavljenih manj kot polovica, vendar tretjina ali več držav članic generalne skupščine; sklepi generalne skupščine, izvemši tiste, ki se nanašajo na njen postopek, postanejo izvršljivi šele, ko so izpolnjeni spodaj navedeni pogoji. Mednarodni urad jih sporoči članicam generalne skupščine, ki niso bile navzoče, in jih povabi, naj v treh mesecih, računano od dneva sporočila, pisмено glasujejo ali se glasovanja vzdržijo. Če je po preteku omenjenega roka število držav, ki so tako glasovale ali se glasovanja vzdržijo, vsaj enako številu držav, kolikor jih je primanjkovalo, da bi bilo zasedanje sklepčno, postanejo sklepi izvršljivi s pogojem, da je bila hkrati dosežena potrebna večina.

d) S pridržkom določb v odstavkih pod e) in f) sprejema generalna skupščina svoje sklepe z dvetretjinsko večino danih glasov.

e) Za sprejetje določb v zvezi z administracijo, ki se nanaša na izvajanje mednarodnih obveznosti, omenjenih v 4. členu pod iii), je potrebna tričetrtinska večina danih glasov.

f) Za potrditev kakšnega sporazuma z Organizacijo združenih narodov na podlagi 57. in 63. člena ustanovne listine Združenih narodov je potrebna devetdesetinska večina danih glasov.

g) Za imenovanje generalnega direktorja (drugi odstavek pod i), za sprejetje ukrepov, ki jih generalni direktor predlaga v zvezi z administracijo, ki se nanaša na izvajanje mednarodnih obveznosti (drugi odstavek pod v)), in za prenos sedeža (10. člen) ni predvidena večina potrebna le v Generalni skupščini, temveč tudi v skupščini pariške unije in v skupščini bernske unije.

h) Vzdržanje glasovanja se ne šteje za glasovanje.

i) Posamezen delegat more predstavljati le eno državo in glasovati le v njenem imenu.

4.a) Generalna skupščina se zbere enkrat v dveh letih na redno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor.

b) Generalna skupščina se zbere na izredno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor, če to zahteva koordinacijski odbor ali četrtnina držav članic generalne skupščine.

c) Zasedanje je v sedežu organizacije.

5. Države članice te konvencije, ki niso članice kakšne unije, smejo biti navzoče na sejah generalne skupščine kot opazovalke.

6. Generalna skupščina si predpiše svoj poslovnik.

7. člen

Konferenca

1.a) Ustanovi se konferenca, ki jo tvorijo vse države članice te konvencije, ne glede na to, ali so članice kakšne unije ali ne.

b) Vlado vsake države predstavlja delegat, kateremu lahko pomagajo namestniki, svetovalci in strokovnjaki.

c) Stroške vsake delegacije trpi vlada, ki jo je določila.

2. Konferenca:

i) obravnava vprašanja splošnega pomena na področju intelektualne lastnine in lahko v zvezi z njimi sprejema priporočila; pri tem spoštuje pristojnosti in avtonomijo unij;

ii) sprejema dveletni proračun konference;

iii) ugotavlja v mejah omenjenega proračuna triletni program tehnično-pravne pomoči;

iv) sprejema spremembe te konvencije po postopku, ki je določen v 17. členu;

v) odloča, katere države, ki niso članice organizacije, in katere medvladne in mednarodne nevladne organizacije smejo biti navzoče na omenjenih zasedanjih kot opazovalke;

vi) izpolnjuje vse druge koristne naloge v okviru te konvencije.

3.a) Vsaka država članica ima v konferenci en glas.

b) Tretjina držav članic tvori kvorum.

c) S pridržkom določb 17. člena sprejema konferenca svoje sklepe z dvetretjinsko večino danih glasov.

d) Višina prispevka držav članic te konvencije, ki niso članice neke posamezne unije, se določi z glasovanjem; glasovati imajo pravico le delegati teh držav.

e) Vzdrževanje glasovanja se ne šteje za glasovanje.

f) Posamezen delegat mora predstavljati le eno državo in glasovati le v njenem imenu.

4.a) Konferenca se zbere na redno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor v istem času in v istem kraju kot generalna skupščina.

b) Konferenca se zbere na izredno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor, če to zahteva večina držav članic.

5. Konferenca si predpiše svoj poslovnik.

8.člen **Koordinacijski odbor**

1.a) Ustanovi se koordinacijski odbor, v katerem so države članice te konvencije, ki so članice izvršilnega odbora pariške unije, izvršilnega odbora bernske unije ali obeh. Če eden od teh izvršilnih odborov obsega več kot četrtnino držav članic skupščine, ki ga je izvolila, določi omenjeni odbor med svojimi članicami tiste države, ki bodo članice koordinacijskega odbora, in

sicer tako, da njihovo število ne presega zgoraj omenjene četrtine, pri čemer je mišljeno, da se država, na ozemlju katere je sedež organizacije, ne upošteva pri izračunu zadevne četrtine.

b) Vlado vsake države koordinacijskega odbora predstavlja delegat, ki mu lahko pomagajo namestniki, svetovalci in strokovnjaki.

c) Če obravnava koordinacijski odbor vprašanja, ki se neposredno nanašajo na program ali proračun konference in na njen dnevni red ali pa na predloge sprememb te konvencije, ki utegnejo vplivati na pravice in obveznosti držav članic te konvencije, ki niso članice kakšne unije, ima četrtina teh držav na sejah koordinacijskega odbora enake pravice, kot jih imajo članice samega odbora. Na vsakem rednem zasedanju izvoli konferenca države, ki so bile povabljene, naj se udeležijo takšnih sestankov.

d) Stroške vsake delegacije trpi vlada, ki jo je določila.

2. Če druge unije pod upravo organizacije želijo, da bi bile kot takšne zastopane v koordinacijskem odboru, morajo biti njihovi predstavniki določeni med državami članicami koordinacijskega odbora.

3. Koordinacijski odbor:

i) daje mnenja organom unij, generalni skupščini, konferenci in generalnemu direktorju o vseh administrativnih in finančnih vprašanjih ter o drugih vprašanjih, ki so skupnega pomena za dve ali več unij ali za eno ali več unij in organizacijo, zlasti pa o proračunu skupnih stroškov unij;

ii) pripravlja osnutek dnevnega reda generalne skupščine;

iii) pripravlja osnutek dnevnega reda in osnutek programa in proračuna konference;

iv) (črtano)

v) predlaga po prenehanju funkcije generalnemu direktorju ali če je to mesto izpraznjeno, generalni skupščini ime kandidata, da ga imenuje; če generalna skupščina ne imenuje predlaganega kandidata, predlaga koordinacijski odbor drugega kandidata; enak postopek se ponavlja, dokler generalna skupščina ne imenuje zadnjega predlaganega kandidata;

vi) imenuje na mesto generalnega direktorja, ki se izprazni med dvema zasedanjema generalne skupščine, vršilca dolžnosti generalnega direktorja za čas, dokler mesta ne nastopi nov generalni direktor;

vii) izpolnjuje vse druge obveznosti, ki jih ima v okviru te konvencije.

4.a) Koordinacijski odbor se zbere enkrat na leto na redno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor. To zasedanje je načeloma v sedežu organizacije.

b) Koordinacijski odbor se zbere na izredno zasedanje, ki ga skliče generalni direktor na lastno pobudo ali na zahtevo svojega predsednika oziroma četrtine svojih članov.

5.a) Vsaka država ima v koordinacijskem odboru le en glas, ne glede na to, ali je članica le enega ali pa obeh izvršilnih odborov, omenjenih v prvem odstavku pod a).

b) Polovica članov koordinacijskega odbora tvori kvorum.

c) Posamezen delegat more predstavljati le eno državo in glasovati le v njenem imenu.

6.a) Koordinacijski odbor izraža svoja mnenja in sprejema sklepe z navadno večino glasov. Vzdrževanje glasovanja se ne šteje za glasovanje.

b) Celo če je bila dosežena navadna večina, lahko vsak član koordinacijskega odbora neposredno po glasovanju zahteva, naj se glasovi posebej izračunajo takole: sestavita se dve ločeni listi, tako da so na eni imena držav članic izvršilnega odbora pariške unije, na drugi pa imena držav članic izvršilnega odbora bernske unije; glas vsake države se vpiše poleg njenega imena na vseh listah, v katerih je uvrščena. Če posebni izračun pokaže, da na nobeni omenjenih list ni dobljena večina, se šteje, da predlog ni sprejet.

7. Vsako državo članico organizacije, ki ni članica kooperacijskega odbora, lahko predstavljajo opazovalci, ki imajo pravico sodelovati v diskusiji, nimajo pa pravice glasovati.

8. Koordinacijski odbor si predpiše svoj poslovnik.

9. člen **Mednarodni urad**

1. Mednarodni urad je tajništvo organizacije.

2. Mednarodni urad vodi generalni direktor, ki mu pomaga dvoje ali več generalnih vicedirektorjev.

3. Generalni direktor se imenuje za določeno obdobje šestih let. Njegovo imenovanje se lahko obnovi samo za nadaljnje določeno obdobje šestih let. Vse druge pogoje v zvezi z imenovanjem določi generalna skupščina.

4.a) Generalni direktor je najvišji funkcionar organizacije.

b) Generalni direktor predstavlja organizacijo.

c) Generalni direktor daje generalni skupščini poročila in sprejema njene smernice glede notranjih in zunanjih zadev organizacije.

5. Generalni direktor pripravlja osnutke proračunov in programov ter periodična poročila o delu. Pošilja jih vladam prizadetih držav ter pristojnim organom unij in organizacije.

6. Generalni direktor in vsi člani osebja, ki jih ta določi, se udeležujejo brez glasovalne pravice vseh zasedanj generalne skupščine, konference, koordinacijskega odbora ter vsakega drugega odbora ali vsake druge delovne skupine. Generalni direktor ali član osebja, ki ga ta določi, je po uradni dolžnosti tajnik omenjenih organov.

7. Generalni direktor imenuje osebje, ki je potrebno za dobro delovanje mednarodnega urada. Imenuje generalne vicedirektorje, ko dobi soglasje koordinacijskega odbora. Zaposlitveni pogoji so določeni v statutu osebja, ki ga mora na predlog generalnega direktorja potrditi koordinacijski

odbor. Nujnost, da si v službah zagotovi visoke strokovnjake na podlagi njihove učinkovitosti, kompetenc in moralnih kvalitete, mora biti glavno merilo pri odbiru osebja in pri določanju zaposlitvenih pogojev zanj. Na ustrezen način je treba paziti na to, da se osebje odbere s čim širšega zemljepisnega področja.

8. Funkcije generalnega direktorja in članov osebja so strogo mednarodnega značaja. Pri izvrševanju svojih funkcij ne smejo zahtevati, niti prejemati instrukcij katerekoli vlade ali kateregakoli drugega organa izven organizacije. Vzdrževati se morajo slehernega dejanja, zaradi katerega bi lahko postal vprašljiv njihov položaj mednarodnega uslužbenca. Vsaka država članica se zavezuje, da bo spoštovala izključen mednarodni značaj funkcij generalnega direktorja in članov osebja in da si ne bo prizadevala vplivati nanje pri izvrševanju njihovih funkcij.

10.člen

Sedež

1. Za sedež organizacije je določena Ženeva.
2. O njegovi premestitvi se lahko odloči, če nastopijo okoliščine, predvidene v tretjem odstavku 6. člena pod d) in g).

11. člen

Finance

1. Organizacija ima dva ločena proračuna: proračun za skupne stroške unij in proračun konference.
 - 2.a) Proračun za skupne stroške unij obsega predvidene stroške, ki so pomembni za več unij.
 - b) Ta proračun se financira iz naslednjih virov:
 - i) s prispevki unij, pri čemer je treba razumeti, da višino prispevka vsake posamezne unije določi njena skupščina, upoštevajoč, kolikšni so bili skupni stroški v interesu zadevne unije;
 - ii) s taksami in zneski, ki se dolgujejo za storitve, ki jih opravi mednarodni urad, niso pa v neposredni zvezi s posamezno unijo, ali ki niso bili zaračunani za storitve Mednarodnega urada na področju tehnično-pravne pomoči;
 - iii) z dohodki od prodaje publikacij mednarodnega urada, ki se ne tičejo neposredno kakšne unije in drugih pravic v zvezi z omenjenimi publikacijami;
 - iv) z darili, volili in subvencijami, ki jih dobiva organizacija, izvzemši tiste, ki so navedene v tretjem odstavku pod b) in iv);
 - v) s stanarinami, obrestmi in raznimi drugimi dohodki organizacije.
 - 3.a) Proračun konference obsega predvidene stroške za zasedanje konference in za program tehnično-pravne pomoči.
 - b) Ta proračun se financira iz naslednjih virov:

- i) s prispevki držav članic te konvencije, ki niso članice kakšne unije;
- ii) z zneski, ki mu jih unije eventualno dajo na razpolago, pri čemer je treba razumeti, da višino na razpolago danega zneska določi skupščina zadevne unije ter da lahko vsaka unija prosto odloči, da ne bo prispevala ničesar v proračun;
- iii) z zneski, zaračunanimi za storitve mednarodnega urada na področju tehnično-pravne pomoči;
- iv) z darili, volili in s subvencijami, ki jih dobiva organizacija za namene, navedene pod a).

4.a) Da bi se odmeril prispevek za proračun konference, je vsaka država članica te konvencije, ki ni članica posamezne unije, razvrščena v določeno kategorijo in plačuje svoje letne prispevke na podlagi števila enot, določenega kot sledi:

kategorija A..... 10
kategorija B..... 3
kategorija C..... 1

b) V trenutku, ko stori posamezno dejanje iz prvega odstavka 14. člena, navede vsaka država kategorijo, v katero želi biti razvrščena. Kategorijo lahko spremeni. Če izbere nižjo kategorijo, mora o tem obvestiti konferenco na kakšnem njenem rednem zasedanju. Sprememba začne veljati od začetka koledarskega leta, ki sledi omenjenemu zasedanju.

c) Letni prispevek vsake države tvori znesek, ki je nasproti vsoti prispevkov vseh držav v proračun konference v enakem razmerju kot število enot kategorije, v katero je razvrščena, nasproti skupnemu številu enot vseh držav.

d) Prispevki se vplačujejo vsako leto 1. januarja.

e) Če proračun ni sprejet pred začetkom novega finančnega leta, se veljavnost proračuna za preteklo leto podaljša, kot to določa finančni pravilnik.

5. Država članica te konvencije, ki ni članica nobene unije in je po tem členu v zamudi s plačilom svojega prispevka, ter država članica te konvencije, ki je članica kakšne unije in je v zamudi s plačilom svojega prispevka za to unijo, ne more uveljaviti glasovalne pravice v nobenem organu organizacije, katerega članica je, če je njen zaostanek enak znesku prispevkov, ki jih dolguje za dve pretekli leti, ali večji od njega. Zadevni državi pa se ne sme dovoliti, da dalje uveljavlja svojo glasovalno pravico v omenjenem organu vse dotlej, dokler le-ta meni, da so zamudo povzročile izjemne neizbežne okoliščine.

6. Takse in zneski, ki se dolgujejo za storitve mednarodnega urada na področju tehnično-pravne pomoči, določa generalni direktor, ki o tem obvesti koordinacijski odbor.

7. Organizacija sme z dovoljenjem koordinacijskega odbora sprejemati darila, volila in subvencije, ki jih dajejo neposredno vlade, javne ali zasebne ustanove, društva ali posamezniki.

8.a) Organizacija razpolaga z obratnim skladom, ki se oblikuje z enkratnim vplačilom unij in vsake države članice te konvencije, ki ni članica neke unije. Če postane sklad nezadosten, se odloči o njegovem povečanju.

b) O znesku enkratnega vplačila unije in njenem morebitnem deležu pri vsakem povečanju odloči njena skupščina.

c) Znesek enkratnega vplačila vsake države članice te konvencije, ki ni članica neke unije, ter njen delež pri vsakem povečanju sta sorazmerna njenemu prispevku za leto, v katerem je bil sklad konstituiran ali je bilo odločeno o povečanju. O sorazmerju in načinu vplačila določi konferenca na predlog generalnega direktorja in po zaslišanju koordinacijskega odbora.

9.a) V pogodbi o sedežu z državo, na ozemlju katere ima organizacija svoj sedež, je predvideno, da zadevna država dovoli posojilo, če je obratni sklad nezadosten. Znesek tega posojila in pogoji, ob katerih se dovoli, so vselej predmet posebnih sporazumov med prizadeto državo in organizacijo. Ves čas dokler je zadevna država obvezna dovoljevati posojilo, ima ex officio eno mesto v koordinacijskem odboru.

b) Država omenjena pod a), in organizacija imata pravico, pismeno odpovedati obveznost dovoljenja posojila. Odpoved začne veljati po treh letih od konca leta, v katerem je bila sporočena.

10. Račune pregledajo odvisno od načina, ki ga določa finančni pravilnik, ena ali več držav članic ali pa zunanji kontrolorji, ki jih z njihovo privolitvijo odredi generalna skupščina.

12. člen

Pravna sposobnost; privilegije in imunitete

1. Organizacija uživa na ozemlju vsake države pogodbenice v skladu z njenimi zakoni pravno sposobnost, ki je nujna za uresničevanje njenega smotra in za opravljanje njenih funkcij.

2. Sporazum o sedežu sklene organizacija s švicarsko konfederacijo oziroma z vsako drugo državo, v kateri bi pozneje utegnil biti njen sedež.

3. Organizacija lahko sklepa z drugimi državami članicami dvostranske ali večstranske sporazume, da sebi in svojim funkcionarjem ter predstavnikom vseh držav članic zagotovi uživanje privilegijev in imunitet, ki so potrebni za uresničevanje njenih smotrov in za opravljanje njenih funkcij.

4. Generalni direktor se lahko pogaja in po dobljenem soglasju koordinacijskega odbora sklene ter v imenu organizacije podpiše sporazume, omenjene v drugem in tretjem odstavku.

13. člen

Stiki z drugimi organizacijami

1. Če meni, da je to potrebno, navezuje organizacija delovne stike in sodeluje z drugimi medvladnimi organizacijami. Vse splošne sporazume z organizacijami v ta namen sklepa generalni direktor, ko dobi dovoljenje koordinacijskega odbora.

2. Organizacija lahko za vprašanja iz svoje pristojnosti ukrene vse, kar je treba, da konzultira mednarodne nevladne organizacije in s privolitvijo prizadetih vlad tudi nacionalne vladne ali nevladne organizacije, kot tudi, da z njimi sicer sodeluje. Te korake stori generalni direktor, ko dobi dovoljenje koordinacijskega odbora.

14. člen

Načini, kako morejo države postati članice konvencije

1. Države, omenjene v 5. členu, lahko postanejo članice te konvencije in članice organizacije:

i) če jo podpišejo brez pridržka ratifikacije,

ii) če jo podpišejo s pridržkom ratifikacije - ko deponirajo ratifikacijske listine, ali

iii) če deponirajo pristopno listino.

2. Ne glede na vse druge določbe te konvencije mora država članica pariške konvencije ali bernske konvencije ali pa obeh konvencij pristopiti k tej konvenciji le, če sočasno z ratifikacijo ali pristopitvijo postane članica ali če je že članica stockholmskega akta pariške konvencije v celoti ali z edino omejitvijo, predvideno v prvem odstavku njegovega 20. člena pod b) i) ali stockholmskega akta bernske konvencije v celoti ali z edino omejitvijo, predvideno v prvem odstavku njegovega 28. člena pod b) i).

3. Ratifikacijske listine ali pristopne listine se deponirajo pri generalnem direktorju.

15. člen

Uveljavitev konvencije

1. Ta konvencija začne veljati po treh mesecih, ko deset držav, članic pariške unije in sedem držav članic bernske unije izvrši dejanje iz prvega odstavka 14. člena, s pristavkom, da se vsaka država članica obeh unij šteje v obe skupini. Navedenega dne začne ta konvencija veljati tudi za države, ki so tri ali več mesecev pred navedenim datumom storile kakšno dejanje iz prvega odstavka 14. člena, dasiravno niso članice ene od dveh omenjenih unij.

2. Za vsako drugo državo začne veljati ta konvencija po treh mesecih od dneva, ko stori kakšno dejanje iz 1. točke 14. člena.

16. člen

Pridržki

Nikakršna omejitev te konvencije ni dovoljena.

17. člen

Spremembe

1. Spremembo te konvencije lahko predlaga vsaka država članica ali koordinacijski odbor ali generalni direktor. Generalni direktor mora sporočiti tak predlog državam članicam vsaj šest mesecev pred njegovo predložitvijo konferenci v obravnavo.

2. Vse spremembe sprejema konferenca. Če gre za spremembe, ki utegnejo kršiti pravice in obveznosti držav članic te konvencije, katere niso članice nobene unije, glasujejo tudi zadevne države. Države članice te konvencije, katere so članice vsaj ene unije, imajo pravico glasovati le o vseh predlogih, ki se nanašajo na druge spremembe. Spremembe se sprejemajo z navadno večino glasov, s pristavkom, da konferenca glasuje samo za predloge, ki jih je prej sprejela

skupščina pariške unije ali skupščina bernske unije po pravilih, ki jih le-ti uporabljata pri spremembah administrativnih določb njihovih ustreznih konvencij.

3. Vsaka sprememba začne veljati po enem mesecu, ko generalni direktor prejme pismena sporočila, da so jo v skladu s svojimi ustreznimi ustavnimi predpisi sprejele tri četrtine držav, ki so bile članice organizacije in so imele v trenutku, ko je konferenca sprejela spremembo, predlagano na podlagi drugega odstavka, pravico glasovati. Vsaka tako sprejeta sprememba je obvezna za vse države, ki so v trenutku uveljavitve spremembe članice organizacije, ali pozneje postanejo njene članice, pač pa vsaka sprememba, ki povečuje finančne obveznosti držav članic, zavezuje samo tiste, ki so sporočile, da so jo sprejele.

18. člen **Odpoved**

1. Vsaka država članica lahko to konvencijo odpove s sporočilom, ki ga pošlje generalnemu direktorju.

2. Odpoved začne veljati po šestih mesecih od dneva, ko generalni direktor prejme sporočilo.

19. člen **Sporočilo**

Generalni direktor sporoča vladam vseh držav članic:

i) datum, ko začne konvencija veljati,

ii) podpise in deponiranja ratifikacijskih listin ali pristopnih listin,

iii) sprejetje sprememb te konvencije in datum, ko začnejo spremembe veljati,

iv) odpoved te konvencije.

20. člen **Protokolarne odločbe**

1.a) Ta konvencija je podpisana v enem izvodu v angleškem, španskem, francoskem in ruskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna; deponirana je pri švedski vladi.

b) Ta konvencija ostane odprta za podpis v Stockholmu vse do 13. januarja 1968.

2. Uradna besedila izda direktor po posvetovanju s prizadetimi vladami v nemškem, italijanskem, portugalskem ter v drugih jezikih, ki jih konferenca zahteva.

3. Generalni direktor pošlje dva potrjena prepisa te konvencije in vseh sprememb, ki jih konferenca sprejme, vladam držav članic pariške ali bernske unije, vladi vsake druge države, če pristopi tej konvenciji, in vladi vsake države, ki vloži zahtevo za pristop. Prepise podpisanega besedila konvencije, ki se pošiljajo vladam, potrdi švedska vlada.

4. Generalni direktor registrira to konvencijo pri tajništvu organizacije Združenih narodov.

21. člen **Prehodne določbe**

1. Vse dotlej, dokler ne nastopi svoje dolžnosti prvi generalni direktor, se šteje, da se sklicevanje na mednarodni urad ali na generalnega direktorja v tej konvenciji nanaša na združene mednarodne urade za varstvo industrijske, književne in umetniške lastnine (imenovane tudi združeni mednarodni uradi za varstvo intelektualne lastnine - BIRPI) ali na njihovega direktorja.

2.a) Države, ki so članice neke unije, pa še niso članice te konvencije, lahko, če to želijo, vršijo pet let, računano od njene uveljavitve, enake pravice, kot da bi bile njene članice. Vsaka država, ki želi vršiti te pravice, mora v ta namen deponirati pri generalnem direktorju pismeno sporočilo, ki začne veljati z dnevom prejema. Zadevne države se štejejo za članice generalne skupščine in konference do preteka omenjene dobe.

b) Po preteku petih let države nimajo več glasovalne pravice v generalni skupščini, ne v konferenci in ne v koordinacijskem odboru.

c) Brž ko postanejo omenjene države članice te konvencije, smejo spet vršiti svojo glasovalno pravico.

3.a) Dokler vse države članice pariške ali bernske unije ne postanejo članice te konvencije, izvršujeta mednarodni biro in generalni direktor tudi funkcije, ki so odrejene združenim mednarodnim uradom za varstvo industrijske lastnine in njihovemu direktorju.

b) Za osebe, ki je v službi pri zgoraj omenjenih uradih na dan, ko začne veljati ta konvencija, se šteje med predhodno dobo, omenjeno pod a), kot da je v službi pri mednarodnem uradu.

4.a) Ko vse države članice pariške unije postanejo članice organizacije, preidejo pravice, obveznosti in dobrine urada unije na mednarodni urad organizacije.

b) Če vse države članice bernske unije postanejo članice organizacije, pridejo pravice, obveznosti in premoženje urada unije na mednarodni urad organizacije.

Da bi to potrdili, so spodaj podpisani pooblaščenici s pravnimi pooblastili podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Stockholmu dne 14. julija 1967.

KONČNI AKT

1. Stockholmska konferenca o intelektualni lastnini 1967, ki so jo pripravili vlada Švedske in Združeni mednarodni uradi za varstvo intelektualne lastnine (BIRPI), sklicala pa vlada Švedske je bila v Stockholmu v palači Raksdag v dneh od 11. junija do 14. julija 1967.

2. Države članice bernske in pariške konvencije ter posebnih aranžmajev k pariški konvenciji so revidirale omenjeni konvenciji in omenjene aranžmaje, izdale razne odloke in sprejele razna priporočila.

3. Konferenca je sprejela konvencijo o ustanovitvi Svetovne organizacije za intelektualno lastnino.

Da bi to potrdili, so spodaj podpisani delegati držav, ki so bile povabljene na konferenco, podpisali ta končni akt.

Sestavljeno v Stockholmu, dne 14. julija 1967, v francoskem, angleškem, španskem in ruskem jeziku; izvirnik bo deponiran v arhivu švedske vlade.